

Svend Hvidtfelt Nielsen

Edens Gave

*Opera i to akter
for
Kammerensemble
og
6 skikkelser udført af 3 sangere*

*Baseret på Svend Åge Madsens skuespil: "Svar udbedes - en
forvekslingstragedie" (senere omformet til romanen "Edens Gave")*

Libretto: Svend Hvidtfelt Nielsen

2005-06

*Skrevet til Århus Sommeropera
støttet af Statens Kunstfond*

EDENS GAVE

I Akt

Scene 1: "Dén kuffert er da ikke min"

Barbara: Hallo, halloo, hallo Geo? Ge –

Henrik: G-, G-, - Goddag!

B: -o, åhh!

H: Mit navn er Henrik Noed,

B: javist,

H: G-, G-, G-, Geos højre hånd!

B: javist, vi kender da hinanden;

H: Jaaa?

B: Jeg er Barbara, hans højre hjertekammer

H: Hans hvad?

B: Hans halvsøster!

H: nåh ja, selvfølgelig!

B: Hvor er han henne? Er han ovenpå?

H: Han? Hvem er han?

B: Siger man "han" i dette hus mener man Geo.

H: åh, ja, naturligvis.

B: Geo!

H: G-, G-, Geo er ikke kommet, han kommer sikkert snart!

B: Jeg synes da jeg så ham, jeg mener det var ham. Det ligner ikke Geo at komme sidst.

H: så sandt!

B: Altid til tiden, altid præcis!

H: Ja, altid præcis.

B: Og Daniel så ham også!

H: Daniel?

B: ude ved bagagen.

H: Ved bagagen? Jamen, så er han jo dér!

B: Ikke han. Daniel.

H: Nåh, Daniel.

B: Der er han!

H: Umuligt!

Daniel ind

B: Daniel!

Daniel: Hallo, Daniel Rygge, Geos højre hånd

H: Henrik Noed, jeg er Ge- Geos højre hånd

D: Henrik! så må jeg hell're sige "venstre"!

H: Det var klogt!

D: Er Geo egentlig ikke kejthåndet?

H: Hvad mener du?

D: Ingenting, ingenting. Nu sker det igen, mit evige problem, folk ta'r mig alvorligt lige meget hvad jeg gør.

H: Spiller du smart?
D: Nej, nej, jeg siger det jo! Tag mig ikke alvorligt.
H: Du gør grin med mig, hvad er det egentlig du mener? Du skal ikke komme her og...
B: Stop så!
H: men jeg vil..
B: Så stop det!
H: jamen..
B: Sig mig hellere hvad meningen er. Hvad laver vi her? Det er ikke Geos stil at holde møder. Hvad mon han vil? Hvad skal der ske?
D: Åh nej! Verner Isenborg! Det er jo Verners kuffert den her! Åh nej ikke det!
H: Jeg ved det ikke
B: Hvorfor er vi her? Her på Klonø
H: Jeg aner ingenting Han er din bror!
B: Halvbror!
H: I voksed sammen op!
B: Bland familien udenom! Geo er gavmild, han samler os ikke uden grund, en meget god grund!
Jeg må hellere gå op og gør' mig klar!
D: Undskyld tillader De? *Daniel ud*
B: Dén kuf-fert er da ikke min!

Scene 2: "Dét gør jeg ikke!"

(telefonen ringer) Henrik ud.

B: Hallo, hallo, Hvem er det? Lilaja! Nu skal jeg finde... med mig? Vil du tale med mig, din egen halvsøster..... så si'r vi "samsøster"! Hvad si'r du? I Rom? Er du da vanvittig? Hvad tror du Geo vil sige når netop du ikke kommer? Hans egen Lilaja! Hjælpe dig? Hvordan sku' jeg hjælpe dig? En grøn kuffert? Hvordan sku' den.. Dét gør jeg ikke! Under ingen omstændigheder! Skulle jeg klæde mig ud som dig, være dig, narre Geo! Du ka' tro nej! Aldrig, udelukket! .....Så lad gå da! Men hvis Geo opdager noget så var det din ide! Jeg gjord' det kun under pres!

Scene 3: "Hvad er min hensigt?"

Henrik ind forklædt som Geo

Geo: Goddag, Barbara! Henrik fortalte I var kommet.

B: Goddag Geo. Lilaja kommer først senere. Hun ringede..

G: Ja, jeg hørte jo telefonen, skyndte mig herhen..

B: Flyet fra Rom er forsinket. Hun håber du kan tilgive

G: Tilgive hvad?

B: hun kommer for sent. Hvem kommer ellers? Kommer der andre end os?

G: End os? Andre end os? Ja, det g, g, gad jeg nok vide... Vi bliver kun os!

Verner ind

Verner: Verner Isenborg!

G: og så ham dér!

V: Verner Isenborg! Undskyld, kommer jeg for sent? Dav Geo

G: G, Goddag

B: Barbara Eden.

V: Og Dem har verden ubetænksomt nok holdt skjult for mine øjne, Verner Isenborg, advokat! Geo ønskede jeg var til stede.

B: Til stede hvorfor det da, fortæl, hvad skal der ske?

V: At jeg var her!

B: Hvad skal der ske? Hvad skal der ske?

V: Jeg sku' vær' her, ønsked' han, hvad skal der ske?

G: Senere, senere. Vent til alle er samlede

B: Ja, ja, som du vil, så vil jeg gå ovenpå og gør' mig klar!

Barbara ud

G: Du, Verner Isenborg, min advokat, kender ikke du min plan? Ved du da slet ingenting? Hvem kommer? Hvad er min hensigt? Hvorfor har jeg samlet jer her? Hvad tror du der skal ske?

V: Jeg ved ingenting! Ingenting! Du sendte kun en kort besked: "Mød op på Klonø, syttende september, klokken atten!" Det var alt! Ikke at jeg skal beklage mig, jeg blev lovet en forklaring når jeg kom hertil!

G: Udmærket! Intet er sluppet ud! Man kan aldrig være for forsigtig! udmærket, godt, godt!

V: Jeg sku' måske vide hvad du tænker dig, bare så jeg bakker sagen op!

G: Hvilken sag? Hvad mener du...

V: Jeg vil jo bare støtte dig!

G: Overraskelse, som en overraskelse! Jeg vil foretrække det kommer som en overraskelse.

Overraskelser er livets salt. Et liv uden overraskelser var intet liv. Kun en livløs gentagelse af vore forventninger. Kendte I svaret på forhånd ville I næppe.., ville I næppe.. næppe.. øhh næppe..

Barbara forklædt som Lilaja, udenfor

Lilaja: Ta'r du bagagen Barbara? ... Så går jeg ind! *Kommer ind*

Scene 4: "Det går ikke"

G: Lilaja! Så kom du!

L: Dav Verner!

V: Undskyld, vi har og da ikke

L: Geo! Omsider.. Jeg er dødsulten må ha' snuppet for meget Hedon i morges.

G: Lila?

L: Dødsulten! Jeg skal bare lig' ha' en bid mad. Det ka' jeg takke dig for, Geo, Takket være dit Hedon, spiser jeg dagen lang. Hedon gør at jeg aldrig ta'r på, bedste gave en pige kan få, med din ny medicin, Geo, løste du et af vor civilisations allerstørste problemer. Aldrig mer' fed!

V: Og dét er da godt!

L: Har du råd kan du spise? med Hedon kan du slet ikke la' vær!

G: Du har gjort dig afhængig, det er ikke min fejl! Du er ikke den søster jeg voksede op med! I stedet for et hjerte har du nu en ekstra mave!.

L: Mave?

V: Jeg vidste ikke, at I var søskende!

L: Åh jo, så romantisk! Vi voksede sammen op, født af den samme krop.. må-ske!

Jeg vil kalde os "samsøskende". Halv eller kvart eller hva' for en brøk du vil, ingen kan vide det, hvad nytte er det til?

Sådan var vores bollekolle, vort barndomshjem! en mor kom, en far kom, og så var de væk igen.

For min søster og mig og min bror var alle med langt hår "far", og de skægløse "mor".

G: Lila! Hvad fortæller du dog om vor familie! Det er kun en ond fugl, der besudler sin egen rede.

L: Den rede er jeg længst fløjet fra, så langt som til Afrika. Der fik jeg din hilsen, tak skal du have..

G: Sku' jeg ha' sendt dig..?

L: "Hedon" gør det sjovt at have en mave"

G: Hvad for noget?

L: ja, dine reklametrommer lød.
G: Det er uden tvivl Henriks værk, altid effektiv.
L: Geo! Der var hungersnød
G: Daniel! Typisk Daniel!!
V: Næh hør nu..
L: Nu har du kaldt os sammen idag. Jeg er her så jeg ka' få hvad jeg ska' ha'.
G: hvad du ska 'ha' ?
L: Du er vel blevet træt, har tjent hvad du skal?
G: Du ved me'r end jeg selv..
L: Det er osse på tide at træffe det valg Du bankede Generos op, det ku' du li',
G: det er så sandt..
L: den daglige drift ta'r du ingen del i.
G: Du har ret..
L: Fortæl om din plan
G: Senere, senere
L: Vi har ikk' hele dag'n
G: Først når alle er samlede...
L: Kom til sag'n , Fy, for fa'en, jeg har aldrig kendt mag'n, det er hag'n på Skag'n
G: Lilaja
L: Fasan, lag'n
V: Lilaja!
L: kag'n, snag'n
G: Lilaja!
L: bag'n! Det går ikke!
G: Pas på!
L: Det' noed lort!
G: Sig ikke det!
L: synger oopera!
V: Ja ?
L: for at glemme
G: Lila! La', vær!
V: Hold op!
G: Syng til mig!
L: at der slet ingenting...

telefonen ringer

L: Hallo! Hvem dér? Lilaja? Jeg sagde jo.. Jeg mener, Lilaja! Det er mig! øjeblik, jeg ta'r den ovenpå. Undskyld mig..

Scene 5: "Et smukkere sted"

V: Fornuftigt Geo, det er en klog og god beslutning.
G: Hvad har jeg nu besluttet?
V: Som Lila sagde, og du har ret! Virksomheden kører, pengene strømmer ind Hvad kan du ønske dig mer' ?
G: Jeg gjorde det for menneskene de stakkels mennesker. De ku' ikke spise hvad de ville uden straks at ta' på, blive fede Jeg hjalp dem blot til et bedre liv, gjord' dem lykkelige, gjorde verden til et bedre sted!

V: Og med Hedon er verden nu et smukkere sted, lutter slanke mennesker Du kan være godt tilfreds. Klart at du trækker dig tilbage nu. Ingen har fortjent det mer' end du! Hvem vælger du som arving? Barbara? eller Lilaja? Hvem end du vælger bli'r det godt. Og du har stadigvæk brug for en advokat! Jeg anbefaler mig! Og der skal stadigvæk tælles op, skrives ned, føres bog, administreres. Hvem skal stå for det nu?

G: Henrik!

V: Eller Daniel? Tillad mig at tale hans sag, en ganske usædvanlig mand, ærlig og ydmyg, hader smiger, falskhed og løgn, kunne aldrig drømme om selv at tale sin sag.

G: Men hvad med Henrik, han er effektiv, iverig.

V: Forretningslivet er en jungle fyldt med svigefulde...

G: En mand som Henrik ku' klare sig.

V: Sleskhed, smiger og falskhed

G: En mand som Henrik gennemskuer det!

V: Ærlighed, det kræver ærlighed

G: Men Henrik, netop han forstår at indordne sig..

V: Vi mangler mænd som Daniel, ærlige og redelige mænd!

G: Henrik netop han forstår hvordan den verden tackles, det er ham og kun ham

V: Kun Daniel kan sikre dit ry! Mange siger Henrik gerne lyver,

G: Aldrig har jeg hørt.

V: det siges han har planer om at stjæle din opskrift på Hedon

G: Nej! Henrik er én man kan stole på det ved jeg vel nok!

V: Man vil tro at du er gal, hvis du ikke vælger Daniel.

G: Henrik bare Henrik tør jeg betro det til!

V: Betænk dig nu, lyt til mit råd!

G: Henrik ja kun Henrik netop - Henrik

V: Daniel, tag dog Daniel!

G: Hallo! Jaa? Øjeblik Det er til Daniel!

V: Jeg henter ham straks!

Verner ud

Scene 6: "Et rovdyr i mit bryst"

Daniel ind (Geo ud under Daniels arie, eller lige før efter at have stukket opskriften på Hedon ned i Daniels jakke)

D: Hallo, Nej overhov'det ikke min ven. Stille og fredeligt. Et par hyggelige men'sker..., gør end'lig det min egen. Hils børnene, farvel.

Der lurder et rovdyr i mit bryst - jeg ved det godt: man tror det ikke.

En animalsk karisma der vækker kvinders lyst, jeg ser det ske i deres blikke.

Derfor går jeg omkring med dette latterlige hår, jeg skjuler storcharmøren så godt jeg nu formår.

Jeg frygter for det hede kvindeblod, frygter at jeg ikke står imod...

Min kone er alt for god til mig, hende vil jeg forblive tro

Så jeg si'r spydigheder til hver kvinde på min vej - de viger bort og gi'r mig ro.

Jeg afskyr charmetrolde, forførere af hver en slags, så hellere forstille mig, optræde som en lurifax!

Og skønt det piner mig må jeg bli' ved! Jeg syntes bar' I skulle vid' besked!

Scene 7: "Hvad g-g-g-gemmer du i lommen?"

Henrik ind

H: G, G, G, Gal! Han er g,gal! Han er rasende,

D: Han?

H: edderspændt rasende!

D: Hvem han? Hvem mener du?

H: Siger man "han" i dette hus mener man G, G, G, Geo, jeg mødte ham her udenfor. Han var rasende over noget en af os har gjort. Jeg ved ikke hvad, jeg sku' bare samle os. Hvor er pigerne og Verner? Vi må finde dem!

D: Er det min skyld han er gal? Ved han ikke at jeg bare passer på mig selv? Jeg kan jo ikke gøre for det, kan jeg vel?

H: Hvad fabler du om? Han kan da ikke være g,gal på dig! G, G, Geo virked' som var han bestjålet! Hvor kan de være henne? Hvor er pigerne og Verner?

D: Jeg ved det ikke. Jeg har ikke set dem længe, er du sikker på at Geo ikke er gal på mig?

H: Hvorfor sku' han være det? Hvorfor være vred på dig? Jeg si'r det jo, Jeg tror han er bestjålet. Tror du nogen ku' vær' frække nok til at stjæle opskriften på Hedon.

D: Det tror jeg ikke, hvem af os sku' gøre...

H: Daniel! Daniel,

D: Ja?

H: Hvad g,g,gemmer du i lommen?

D: Ingenting, ingenting! Jeg....

H: Jeg så den stikke op lig'så tydeligt..

D: Jeg har ikke stjålet den! Jeg aner ikke hvor den kommer fra...

H: Jeg tror dig! Nogen vil sætte splid mellem dig og G,Geo!

D: Tror du det? Hvem sku' det dog være?

H: Der er er jo ikke særlig mange muligheder..

D: Verner! Jeg stoler ikke på ham, han undgår mig hele tiden!

H: Ja, Verner! Han vidste også mere end.. g, g, g, g, g, g, godt er!

D: Jeg går straks til Geo og forklarer ham alt!

H: Vent, hvad ka' du bevise, hvem ved hvad Verner har fortalt?

D: Jeg afleverer formelen, så kan vi se hvem han tror!

H: G, Geo er så vred, han slår dig ned før du siger et ord!

D: Hvad skal jeg dog gøre?

H: Du må væk fra dette hus, G,Geo er helt ude af den..

D: Skal jeg flakke rundt på øen hele natten?

H: Hurtigt nu, det var ham!

D: Hvad gør jeg?

H: Vinduet!

D: Der er så koldt og vådt dernede..

H: Vil du hell're føle G,Geos vrede? Af med jakken, stil skoene, skynd dig, spring.

Daniel ud af vinduet

H med Geos stemme: Hvor er han den usling

H som Henrik: Hvem mener du? Taler du om Daniel?

Geo: Du hjalp, ham den slyngel!

Henrik: Han er ingen slyngel, det er ikke hans skyld!

Barbara ind

B: Hvad sker der her?

H: Barbara!

B: Sig mig hvem talte du med?

H: Talte jeg?

B: Jeg synes, at jeg hørte Geo. Men her er jo kun dig, og så disse sko! Hvis er disse sko? Og jakken? Sig mig, hvad er der sket her?

H: Det var Daniel! Han slog mig ned og stak af! Jeg prøvede at stoppe ham. Jeg greb fat i jakken, han smøg sig ud, sprang op i vinduet, jeg greb hans sko og holdt godt fast, men han vred sig ud, glat som en ål...

B: Men hvorfor sloges I? Hvad var der sket?

D: Jeg afslørede ham, han er en bedrager, havde stjålet opskriften på Hedon, var fræk nok til at have den i lommen! Var nærmest stolt! Han sagde G, Geo foretrak mig. Han ville bare sikre sig, sagde han.

B: Den slyngel, ville afpresse Geo, måske gå til fjenden? Forstår du, Geo vil gi' virksomheden fra sig. Han har samlet os her for at vælge arving. Lilaja eller jeg skal arve alt. Og så kan Daniel, eller du administrere.

H: Han må være g, gal, bar' at g, give alting fra sig.

B: Det tror jeg ikke men jeg tror vi to må stå sammen. Du ved hvad Geo lægger vægt på. Jeg kan gøre dig administrator. Jeg kan få min arv, Du kan få en sikker stilling. Husk på, jeg vil altid være i lommen på dig, vil intet kunne selv.

H: Kan det være sandt? Kan det virkelig være rigtigt? Det ville sand'lig være noget nyt! Tænk om jeg aldrig mere skulle dukke mig eller afbryde mig selv, ikke frygte Geos vilkårlighed, ikke frygte han slår mig ihjel. Jeg har levet alt for længe under Geos tyranni! Tænk at jeg selv skal bestemme, smage magten, være fri! Oh, Barbara hvis du bare anede hvordan jeg har drømt om at dette.....

B: Ja, ja netop, vi står sammen!

Verner ind

V: Geo er gal! Geo er rasende! Han vil tale med Henrik! Øjeblikkeligt!

H: Umuligt! G, G, Geo kan da ikke være g, g, g, g, gal på mig! Jeg må vel hellere tale med ham!

V: Henrik er afsløret, han er en bedrager, har stjålet opskriften til Hedon, Den er væk, forsvundet!

B: Du tager fejl! Verner, det var Daniel! Henrik afslørede ham, han tilstod alt.

V: Det er umuligt, jeg var ikke her!

B: Daniel, det er Daniel vi taler om!

V: Jeg er hans sagfører, advokat Han ville aldrig tilstå uden mig

B: Hvordan skulle han nægte Henrik greb ham på fersk gerning! Han flygtede strak efter, nu er han borte!

V: Du aner ikke hvor det ryster mig! Jeg stolede på ham, havde hans fortrolighed Det var hvad jeg tro'de! Han har bedraget mig, er gået bag min ryg, har handlet på egen hånd Kan det mon tænkes at...?

B: undskyld?....

Scene 8: "Der må træffes en beslutning"

Geo ind

G: Vred! Vel er jeg vred, jeg er rasende, men ikke på Henrik! Det er på Daniel og dig, Verner Isenborg!

V: Jeg tog fejl, Geo tilgiv mig! Jeg truede Henrik med din vrede, jeg tro'de han var skyldig, jeg drømte ikke om det kunne være Daniel! Han bedrog også mig, jeg anså ham for svag og uskyldig! Han var forræder, bedrager, en usling!! Jeg undskylder nok engang! Tilgiv mig!

G: Godt, godt, du handlede i god tro! Det er nu på tide at drøfte det, vi er samlede om Hvor er Henrik og Lilaja?

V: Henrik, han gik op til dig det sagd' han da han..

B: Lilaja hviler, sig, jeg havde sagt at..

G: Stop! Jeg kan ikke vente længere, Der må træffes en beslutning: Barbara! Hvad ville du gøre hvis Generos tilfaldt dig!

B: Hvis Generos tilfaldt mig?... Hvis Generos tilfaldt mig.. ville jeg gøre som dig!

Se til at virksomheden voksede, uden menneskene går til.

Øge sikkerhed og omsorg, det' blot noed' af det jeg vil.

Se til hver billig efterligning bliver standset, forbudt ved lov for at hindre ublut misbrug, spekulation i folks behov.

Jeg vil udbygge firmaets forskning, have nye produkter parat til den dag Hedon er forældet; Det kan ske meget snart!

intet varer evigt, det er klart.

Jeg har administrator, al ting vil gå som smurt,

mit valg faldt på Henrik, han vil gerne. Jeg har spurgt!

G: Godt talt, Barbara, aldeles glimrende. Hent nu Lilaja, så jeg kan høre hendes plan! Du Verner Isenborg kan du ikke udforme et dokument på overdragelsen nu mens vi venter? Noet' med: "Jeg Geo D. Eden! Endnu ved mine fulde fem.." og så vid're, du kender det.

V: Endnu ved dine fulde fem?

G: Det sku' jeg mene!

V: Men hvorfor: "endnu"?

G: Ingen ved hvad morgendagen bringer, alle bør vi sikre os! Lilaja! Der er du! Du ved jeg holder af dig, du er min øjensten! Du ved hvad dette drejer sig om? Tænk dig nu godt om, før du svarer på det jeg nu spørger dig: Hvad ville du gøre hvis Generos tilfaldt dig? ..hvis Generos tilfaldt dig! Hører du mig?

L: Jeg hører dig, og jeg har svaret!

G: Jeg hørte intet!

L: Netop! Intet er der at sige, der er intet at gøre..

G: Fordi alt er in bedste gænge, et godt svar!

L: Ikke helt, ikke helt, Geo, Intet håb, intet fremskridt, ingen løsning, ingen redning. Ingenting kunne jeg gøre, for at hindre Generos i at vokse sig større!

G: Lilaja, pas på, sig ikke det!

L: Jeg kunne påtag 'mig forpligt'telsen, omend det bli'r med sorg.

Farvel du søde liv, farvel fest og nattesjov.

Og intet kan jeg gøre, nøden vokser sig hele tiden større!

Men alting er allig'vel allerede ødelagt.

Min lykke er spoleret af det tilbud du har bragt.

Jeg vil aldrig kunne glemme, hvad jeg prøver ikk' at se, det ansvar jeg derved fornægter, hvordan lever jeg med det?

Lad blot Barbara beholde penge, virksomhed og magt

jeg må bær' min egen byrde. Nu er alting ødelagt.

Intet kan jeg gøre, nøden vokser sig hele tiden større!

G: Lilaja, fortsætter du denne tale må du forlade mit hus!

L: Jeg er allerede gået jeg ville aldrig kunne blie'

jeg har indset hvilket grundlag som har gjort os alle rig'(e).

Ledet af griskhed og begær er den rute vi har fulgt, vi har alle levet godt takket være menneskets sult!

Du skal vide før jeg går, det er kun din virksomhed jeg væmmes ved!
Jeg afskyr ikke dig kun dit livsværks simple grådighed!
Dig, Geo dig ynker jeg!
For intet kan du gøre, nøden vokser sig hele tiden større!
G: Den, der afskyr mit værk, håner mig! Lilaja! Du som har kaldt dig min søster! Gå bort fra mit hus! Forsvind!
L: Tjav, tjav..
G: Ud! Og lad mig aldrig se dig igen!!

Scene 9: "En smule gal..."

G: Verner, dokumentet, du har vel gjort som jeg bad dig?
V: Dokumentet? Javist, jeg har det lige her!
G: Lad mig nu se, javist,... Ja,.. "Jeg Geo D. Eden.... endnu ved mine fulde fem".... det er vist det.
V: Er det nu klogt? Ved du hvad du gør?
G: Man må handle mens man kan, her, skriv nu.
V: Endnu et vidne kræves, endnu én må skrive under hvis det skal være gyldigt!
G: Henrik, hvor er Henrik
V: Han var her lige før, jeg er sikker på han kommer snart
G: Henrik, hvor er han henne
V: Han kan ikke være langt herfra..
G: Aldrig til at finde når man endelig har brug for ham!
V: Vær ikke uretfærdig, jeg er sikker på han..
G: Han gemmer sig, venter på at flå mig, flænse mig,
V: Det tror jeg ikke
G: fratag' mig livet!
V: Du mener Daniel!
G: Nej, Henrik!
Barbara ind
B: Henrik er her!
G: Hva' si'r du? Det er umuligt!
B: Ihvertfald det, der er tilbag' af ham Hans bukser, hans trøje, det lå her udenfor lig' bag døren.
V: Men hvor er Henrik, hvad tror du der ka' vær' sket
G: Typisk Henrik, lade alting flyde!
B: Du så ham sidst, Geo, du var vred, I skændtes, hvor er han nu?
G: Jeg ved det ikke, jeg aner ingenting
V: Hvor kan han være?
B: Henrik tro'de du var vred på Daniel, men han tog fejl, ikke sandt, det var Henrik du var gal på!
G: Umuligt , jeg vendte hel're vreden mod mig selv!
B: Hvor er han da,
V: Du sagde ellers Henrik ville flå dig, flænse dig.
B: hvor er han henne?
V: Der lød du faktisk tem'lig gal!
B: Sku' Henrik flå dig, du må da være gal!
G: Vel er jeg gal, men kun på Daniel, han bedrog mig
V: Én bedrog dig, én vil flå dig, tror du ikke du måske ser syner!
B: Henrik havde ret, du er gal!
V: En smule gal....

G: Sku' jeg vær' gal? Jeg har jo lige underskrevet dette dokument!
V: Og det var klogt, førend vi sku' føre hånden for dig
G: Giv mig det straks igen, jeg var vist lidt for hurtig
B: Sig hellere hvad du har gjort af Henrik, fortæl os nu hvor han er blevet af!
V: Hvad har du gjort ved ham? Går han omkring i ingenting?
B: Hvor er Henrik, hvor er han henne?
V: Hvor er Henrik, hvor er han henne?
G: Bliv fra mig, bliv fra mig. Jeg ved nok hvad I er ude på, hit med dokumentet gi' mig det!
B: Tag dig nu sammen Geo, tag dig sammen!
V: Rolig, nu tag det nu, roligt!
G: Se til om I kan stoppe mig, jeg bestemmer stadig her, gi' mig det papir!
V: Måske sku' vi.
B: Du gør det ikke, svækling ligger under for den store Geo.
G: Giv store mig straks mit dokument, jeg gør skaden god igen
V: Så se da her Geo, Ha, haa! (*Verner narrer Geo, tramper hans briller i stykker*)
G: Hælp, forræderi! Hvad har du gjort! Forræder!
V: Jeg måtte gøre det, du var til fare for dig selv!
G: Jeg skimter Verner! Men syn's jeg hører Daniel Hvem er du?
B: Han er gal vanvittig, du greb ind i sidste øjeblik
G: Lilaja, modbydelige tøs, jeg hører din stemme!
B og V: Geo er gal, Geo er vanvittig, vi må få ham ud herfra!
G: Spar jer ulejligheden, jeg går selv tvunget kun af leden ved jeres selskab, farvel
B og V: Men hvor er Henrik?
G: farvel
B og V: Sig os det!
Geo ud
Geos stemme udefra: Der er du din usling! Nå så du ville flå mig, tag den da! Og den!
Henriks stemme: Slip mig, lad mig gå!
G: Du ka' tro nej!
H: Så slip dog, tag selv den
G: Aavv!
H: Og den! Og den her! Hvor skal du hen?

Scene 10: "Ikke mere splid"

Henrik ind, tøjet i uorden (ikke færdigomklædt?)

V: Henrik! hvad er der sket?
H: Han angreb mig, slog mig, virkede g, gal!
B: Jo tak, det så vi!
V: Han truede også os,
B: Som en gal!
B og V: Geo er gal, Geo er vanvittig.
H: G, g, g, gal, G, G, G, Geo er vanvittig.
V: Gud'ske lov jeg laved' dette dokument
H: Hvad har du der? Lad mig se. En overdragelse til Barbara, hun får det hele!
B: Du er sat som administrator, alt er som vi planlagde det!
V: Vi mangler kun din underskrift...

B: Hvor var du, jeg fandt dit tøj....

H: Jeg trængte til et bad, tog en dukkert, men så kom G,Geo! Han truede mig, slog mig som en g, g, g, gal,

B og V og H: Geo er gal, Geo er vanvittig.

V: Det var da godt han underskrev før blev vanvittig

H: Det er han så svært at forstå, han var her før,

V: Han må han ha' var følt det var på vej

H: nu er han væk, li'som Daniel

B og V: Den slyngel!

H: Og Lilaja

B og V: Den tøjte!

H: Jeg savner dem nu lidt..

B: Tænk nu ikke på dem derude!

V: Det føles godt kun at vær'sig selv!

H: Jeg ved nu ikke..

V: Fri for de andre!

H: Hvad mon de laver?

V: Helt alene! Det er da godt!

B: Tænk hellere på os selv!

H: Hvad kan de finde på?

B: Vi har magten, vi må stå sammen nu!

V: Det er da det vi må!

H: Javist, du har nok ret, som altid!

B: Nu hvor Daniel er borte

H og V: Den slyngel!

B: Lilaja er væk,

H og V: Den tøjte!

B og V og H: Og Geo er gal!

(et tordenskrald?)

H: G,G,G,G,G,Geo!

B: Nok snarere et tordenbrag!

V: Et uvejr er på vej..

H: Vi må lukke alle vinduer!

B: Se til at der er stænget overalt!

V: Hvad med de andre? Hvad hvis de vender tilbage?

B: Glem nu dem!

H: De kan bare komme an!

B: Endelig er roen genoprettet,

V: Ikke mere splid, ingen mistro

B: problemerne sendt bort!

H: Jeg har det godt, kan slappe af!

B: Nu skal vi bare holde sammen!

V: ingen maskerader!

H: Det går så ganske givet grumme godt!

V: Nu er de væk!

B: Være sammen!

H: Så glimrende!

V: Endelig alene med sig selv!

B: Ikke slippe hinanden af syne!

H: Jeg føler mig guddommelig!

V: Jeg nyder vi kun er os selv!

B: Det må ikke gå galt

H: Gode gamle gavflab!

B: Vi må være på vagt! Det skál gå!

V: Bare os selv! Os selv!

H: Glad for igen at føle mig fri!

EDENS GAVE
II Akt

Scene 1: "...smidt ud af vinduet..."

Geo (en syntese af Henrik-Geo og Geo-Geo): Som en kniv i maven... Som et slør for mine øjne, Som en ild i mine tarme! Som en kniv i maven.. Som et slør for mine øjne.

Daniel (et andet sted i rummet, nærmer sig Geo): Jeg må prøve, blive ved, forsøge lidt endnu. Bare lidt endnu..

G: Som en ild i mine tarme

D: Jeg må prøve, blive ved at prøve bare lidt endnu, Jeg prøver bare lidt... endnu..

G: Fræser de fordømte bakterier omkring, Støvsuger maven for fedt indefra bli'r jeg ædt, Jeg ender som et afpillet skelet før jeg får kastet mig i havet.

D: Jeg prøver med et "Ja", jeg prøver med et "Nej". "Måske?" "Måske" det går slet ikke..

G: Hvem vil føre mig til havet?

D:"Måske" er udelukket!

G: Hvor er den høje skrænt?

D: Udelukket fra den store kunst!

G: Er her da ingen?

D: Nej! - Jeg gjorde det!

G: Hvem gjorde hvad?

D: Jeg mestrede den store kunst! Jeg ku' lyve

G: Hvem er du? Jeg ser så dårligt, mangler mine briller..

D: Det gør mig ondt..

G: Hvad skulle jeg med briller i denne verden uden skønhed, denne verden hvor intet smukt mer' ses!

D: Så sandt! Er også du noed af det de har kastet ud af vinduet?

G: Jeg gjord' det selv! Viste mig døren, uden barmhjertighed Jeg tilgi'r aldrig mig selv

D: Det sku' du ikke ha' gjort!

G: Bær over med os, jeg var den værste, men hvem er du? Du lyder bekendt?

Lilaja (Synger et tredje sted i rummet): Aaaahh.....

D: Det er jeg ikke! Og sagd' du jeg var Daniel løj jeg og sagd' "Nej". For jeg mestrer nu løgnens kunst!

G: Du kunstens mester som ikke er Daniel når du lyver, vil du ta' mig til den høje skrænt?

D: Hvad skal du ved den høje skrænt?

G: Jeg vil kaste mig i havet, låne lidt storhed..

D: Den der søger storhed, fremstår blot grotesk, det er alt hvad verden tilbyder idag! Jeg vil føre dig!

G: Er det et afslag?

D: Undskyld mig, jeg glemte rent min kunst, sagde sandheden.

G: Det kunne vær' et trick, et bedrag, hvorfor sku' du hjælpe mig

D: Jeg håber på du stiller sko'ne først

G: Du glemte det igen...

D: Tilgiv mig, jeg er uværdig, kun løgneren får lov at mærke varmen i den lune stue!

G: Vil du så føre mig til skrænten og fortælle til alverden, at du så Geo kaste sig i havet, forsvinde og gå bort!

D: Hvad om jeg bedrager dig?

G: Så meget bedre, man vil se på dine sko, vide at du lyver. Kom lad os gå!

D: Støt dig til min skulder..

L (synger til indbildte venner): Kun ensom er man egen Herre! Den verden de tilbyder, kan jeg ikke bruge mér! Så jeg må naturligvis skabe min egen. Jeg ved det! Det hele var kun intet uden jer!

G: Vent lidt, ikke så hurtigt, stenene skærer så frygteligt.

L: Tak, tak, altid forstående!

D: Det vil gå over, når først kødet er slidt væk og du støtter på knoglerne! Kom nu!

L: Netop! En verden uden mislyde.. Selvfølg'lig bli'r jeg ikke ensom, jeg har jo jer!

quasi ude af rolle.....

Det dur ikke! jeg må gøre mig mere umage lad mig se... lad mig se... lad mig se.. Geo! Som beskeden..

Geo og Daniel når frem til Lilaja

G: Lilaja?

L: Geo! Du kom langt lettere end ventet!

G: Var jeg ventet?

L: Selvfølg'lig dit pjathoved! Du er jo min fantasi!

G: Er jeg din? Har ikke jeg udtænkt dig?

L: Jeg tænkte på en Geo og straks var du dér!

G: Jeg drømte om Lilaja og nu står du hér!

L: Min Geo er uvirkelig, går rundt uden sko!

G: Jeg står jo lige her! Ja vi er faktisk to..

L: Ja, jeg gav dig en fører, gjord' dig ydmyg og tam

G: Vi har nu gået sammen længe, mig og ham!

L: Så typisk, typisk Geo altid stjæle æren, hvem mener du har ret?

D: Det har så afgjort du!

L: Se selv!

G: Se hvad, han øver sig blot.

L: Øver?

G: I kunsten at lyve

L: Lyver du?

D: Det er vanskeligt at svare på, si'r jeg "ja" taler jeg sandt, det vil jeg nødigt. At sige "nej" det går ej heller. Og "måske" "Måske", det går slet ikke..

L: Du er blevet alt for mistroisk, Geo! Det er på grund af din magt. Du ser kun smiger og smil og nikkedukker, ingen ærlige mennesker har du nær. Selvfølg'lig, så klart.. aah

Geo og Daniel går videre

D: Så er vi ved skrænten

G: Godt, godt, forlad mig så nu. Gå hen til Lilaja. Træng ind i hendes verden. Intet kan ramme dig dér.

D: Og du?

G: Jeg springer, Kun sådan kan alle overleve!

Daniel går tilbage til Lilaja

G: Hvorfor skal vi lide, vride os af smerte for at anses for værdige? Tåben, der vælter sig i plager, er heroisk mens han, der lever ordentligt, planlagt, forudseende, ses som en latterlig pedant!

D: Ved du hvorfor jeg er her?

L: Jeg fandt på dig igen Jeg var slet ikke færdig med dig.

D: Er jeg da bare din illusion?

L: Er du ked af det?

D: Ikke spor, nu kan man intet bebrejde mig mer'

L: Naturligvis ikke, ansvaret hviler på mig!

D: intet ansvar. Jeg er fri!

Daniel kærtegner blidt Lilaja

G: Hvad er det for en verden, hvor den, der spiser godt fremstår som grim og ubehagelig, mens den, der sultner, er en helt? Og hvad er det for en verden, hvor sul på kroppen og kostbare klæder er komisk, foragteligt, mens den hærgede, udpinte vanvittige kaldes "stor"?

D: Dine læber er så bløde, de kan kun være no'ed jeg bilder mig ind.

Som et eventyr skinner dit ansigt. Er det regnen, der fugter din kind?

L: Det er blot en tåre, regnen er hørt op, den er erstattet af en underlig uro i min krop..

D: Jeg føler det også...

L: så underligt

G: Og den, der handler til menneskets fordel skader det mest.....

D: Det er som om jeg mangler....

L: som om jeg savner hende

D: Han venter..

L: som om jeg hellere

D: på mig...

L: vil være..

Geo er gået hen til Daniel og Lilaja

G: Lilaja og Daniel!

D: Geo! Jeg sværger jeg så dig springe udover skrænten. Det fald overlever man ikke så let

L: Hallucinationer kan holde til meget. Din jakke! Der ligger en sed'l i din lomme,..

G: Læs den!

L: "Hør min besked og I vil forstå! Geo." Hvad betyder det, Geo?

G: Det betyder.. At vi må skynde os tilbage

Scene 2: "Vi har magten"

Omkring et veldækket bord, Barbara, Verner og Henrik sidder der allerede/kommer ind og sætter sig.....

Af Svend Åge Madsens regibemærkninger: "De æder, længe og vellystigt. Pjatter med hinanden og maden, afslappede....", "Fornemmelse af: alt gået i stå, alt gentager sig. Verner gør diskrete tilnærmelser til Barbara, som hun afviser..."

Lad mig aldrig mættes!

Lad mig æde uden at sprække!

Henrik: Vent lidt! Husk først at tage en Hedon!

Naturligvis! Så klart!

Alle tre: Gid kalorierne må ryge durkt igennem os!

indtager højtideligt deres Hedon

Verner: Engang i fjerne tider ku' man kun spise i en time eller to, så var man stop mæt.

Med Hedon kan man spise hvad man vil,

en time til,

uendeligt, kan æde indtil man til sidst bli'r dødtræt!

Alle tre: Gud ske tak og lov for Geo's gave!

Den er genial, den ros den ska' han have!

H: Jeg er så sul ten som en hest, jeg nyder hver en ædefest!

Ja, uden mad har jeg det skidt, sult er mit store mareridt

Alle tre: Sult er vort store mareridt!

B: Er dette her et mareridt, åh nej!

Det er da en sand ønskedrøm for mig!

Se til jeg aldrig vågner mér', så ved jeg jeg kan æde uanset hvad der end sker!

Alle tre: Gud ske tak og lov for Geo's gave!

Den sikrer os en slank og spændstig mave

V: Jeg ved engang i fjerne tider ku' man kun spise i en time eller to, så var man stop mæt.

H: Jeg er så sulten som en hest!

B: Er dette her et mareridt, åh nej!

V: Med Hedon kan man spise hvad man vil, en time til, uendeligt,

H: Jeg nyder hver en ædefest

B: Det fest er da en sand ønskedrøm for mig!

H: Sult er mit store mareridt!

Alle: Gud ske lov og tak for Geos gave!

V: Engang i fjerne tider ku' man kun spise i en time eller to, så var man stopmæt

H: Jeg er så sulten....

B: Giv' os noget meningsfyldt at lave!

H: Jeg er så sulten som en hest! Jeg nyder hver en ædefest!

B: Er dette her et mareridt, måske. Måske det er min lykke jeg kan se..

V: Med Hedon kan man spise hvad man vil, en time til, uendeligt

H: Ja, uden mad har jeg det skidt, sult er mit store mareridt!

B: Se til jeg aldrig vågner mér'

V: Kan æde indtil man til sidst bli'r dødtræt

B: så ved jeg jeg kan æde uanset hvad der end sker

H: Nu savner jeg så bare Lilaja, Lilaja.....

V: Lilaja....

Vi sku' ha' gemt hende i skabet! Vi sku' ikke ha' ladet hende gå! Vi ku' ha' brugt hende ved festlige
lejligheder

V: Så rigtigt!

H: som denne!

V: engang i fjerne...

B: Jeg savner snarere Geo!

V: tider..

B: Han var i det mindste underholdende!

V: Og han ku' ind i mellem sige noget klogt!

henvendt til Verner

H: eller noget som han mente!

Jeg er så sul ten som en hest, jeg nyder hver en ædefest!

B: Er dette her et mareridt?

V: Med Hedon kan du spise hvad du vil...

B: Er det en sand ønske-....

V: Jeg savner ham, trænger så uimodståeligt

B: Verner! Pas på!

V: Bare én gang til..

B: Ingen splittelse!

H: Vi har magten, vi har sejret.

B: Vi har ret fjernet vore fjender. Det var kun hvad vi måtte gøre. Vi ku' aldrig blive sammen!

H: Vi har magten, vi har sejret, men komedien er væk! Uden nogen, der er svage, er der intet morskab!

B: Vi ku' aldrig blive sammen de var nødt til at forsvinde for at vi ku' blive helbredt, blive os selv igen!

V: Hvad er det for en gravstemning? Der jo intet galt alting lykkes. Vi slap af med dem! Det er en festdag!

henvendt til orkestret, talt,

Så hvad med noget festmusik?

Musikken falder ikke i Verners smag (måske fordi han ikke kan danse ordentligt til den??) så han prøver at få orkesteret til at holde inde, med fagter eller udråb som "stop", "holdt" etc. Da man ikke plejer den slags kommer det noget bag på dem, og de stopper kun modvilligt.....

(talt, om orkester)

Det dur slet ikke.

Scene 3: "...Alt dette havde vi jo slet ikke forudset"

tilbage i rolle

Geo må da ha' noget ordentligt musik!

Verner går hen og tænder stuens anlæg (CDspiller, Computer, Båndoptager.....)

Geos talte stemme lyder ud gennem højttalerne:

Geo:...nogle af de spørgsmål, som I ønsker at stille..

Henrik skynder sig at slukke

H: Nej, nej lad os nu finde noget festmusik

talt, evt. mumlende

han må da ha' et eller andet...

B *(holder fast i rolle)*: Lad os lige høre det dér...

V *(holder fast i rolle)*: Var det ikke Geo?

tænder igen

Geos stemme: "Selvfølgelig har vi i Generos omhyggeligt opbygget reserver, så I med rimelig sindsro kan se de første erstatningskrav i øjnene, som I vil få præsenteret her efter min død."

B: Død, han var da levende da vi udstødte ham..

Geos stemme: Også selv om der bliver tale om kæmpestore erstatninger. Til efterladte efter Hedonnydere, der er døde af sult, fordi de efterhånden ikke havde råd til at spise tilstrækkeligt til at opretholde livet. Til Hedonbrugere der er blevet ude af stand til at passe deres arbejde, fordi de må anvende mere end otte timer dagligt til at indtage føde. I har hørt om disse ofre ethvert fremskridt har sin pris, men I har sikkert ikke nogen fornemmelse af hvor omfattende og kostbare disse sagsanlæg vil blive, som I nu bliver gjort ansvarlige for!

V: Ansvarlige? Vi er da ikke ansvarlige for hans...

G: Men alt dette er blot at betragte som en praktisk detalje i forhold til de katastrofer der venter: Inden to år vil Hedonnydelsen have fremkaldt en verdensomspændende hungersnød. To år vil der gå allerhøjest før det er alles kamp mod alle. Hamstringerne er allerede begyndt, opstande sammenstød mellem sultne..

Henrik slukker!

B: Men alt dette havde vi jo slet ikke forudset!

H: Nej, det er netop fejlen!

V: Jeg er kun ansat her Jeg hæfter ikke...

H: Det bli'r du bare ikke mere mæt af..

B: Vi havde slet intet forudset

V: Jeg har intet ansvar!

H: Det gavner dig ikke nu!

B: Vi er alle blevet bedraget!

V: Så sandt!

B: Hvorfor sagde han ingenting!

V: Han sagde ingenting!

B: Lod os alene om at slås, om hvem

H: om hvem,

V: om hvem

B: om hvem der ska' betale

V: Hvem skal nu betale!

H: der var vidst mer'

går hen og tænder igen...

G: Den stadig voksende epidemi af personligsspaltning som er konstateret de seneste år synes nu at have fundet sin forklaring. Hvis blot en enkelt livsduelig Hedonbakterie trænger igennem tarmvæggen og kommer i omsætning i det menneskelige blodsystem, vil den brede sig, nå frem til hjernen og der vil den - i mangel af fedt - nedbryde et personlighedsvæv, hvorved spaltningen opstår. Måske fordi forbindelsen hjernehalvdelene imellem brydes af? Der kendes intet middel der kan standse sådanne bakteriers personlighedshærgen. Intet middel mod den verdensomspændende epidemi....

V: Personligheds spaltning?

B: Det er ikke kun os...

H: Vi skulle ikke tale om det..

B: Den mulighed er der vist ikke mér'

H: Det var jo bare noed' han sagde..

V: Personlighedsspaltning? Jeg vidste det! Intet har det hjulpet at smide dem ud!

B: Selvfølg'lig har det hjulpet!!

V: ikke mig,

B: Hjulpet..?

H: Tag jer nu sammen!

V: Jeg savner Daniel. Kan dårligt undvære ham.

B: Også jeg. Jeg har følt det hele tiden.

V: Jeg tro'de kun det var mig der var svag,

B: Jeg ville ikke tale om det

V: kun mig, der var så eftergivende..

H: Hold ud lidt endnu.. vær stærke, det er kun en overgang

B: Lilaja! Hun står og venter på mig

H: Lad hende vente tænk på noget andet

V: Det er jo bare noget vi bilder os ind

B: Jeg tror ikke jeg kan.... klare.....

H: Måske har man nu fundet et middel!

V: Du har ret

H: Måske radioen kan sige noget.

går hen og tænder radioen

Radiostemme 1: Stræbsomme forskere bliver angrebet midt i et vigtigt projekt. Et anfald, der tvinger dem til at skifte personlighed øjeblikkeligt måske til den stik modsatte personlighedstype

sådan at de nu bliver opgivende og sætter sig med hænderne i skødet. Andre er direkte blevet forvandlede til maskinstormere, rabiate modstandere af enhver form for forskning, og er først kommet til sig selv, deres forskerselv, vågnet op.... hvad sagde jeg? det begynder at komme over mig... er vågnet op i færd med at ødelægge deres egne forsøgsopstillinger, smadre de kolber og glas som før var hele deres eksistensberettigelse, men som nu opfattes som årsagen til deres ulykke. Ligesom radiojournalister det sker for mig nu! den første for åben mikrofon, et historisk øjeblik..... Hvorfor står jeg her? Ingen løsning? Hvorfor spille tiden med en tikkende granat i hånden.

B: Jeg kan ikke, Lilaja, jeg kommer!

H: Nej, vent, bliv her,

BARBARA UD

RS1: Snart falder den røde sne for mit blod har mistet sin farve....

Henrik skifter kanal..

Radiostemme 2: Overalt bobler kaos. Heldigvis kan man sige følges sygdommen af en tiltagende evne til at fortrænge problemet. En forbløffende evne til at glemme rædselsvækkende oplysninger man har modtaget for kort tid siden.

V: Daniel, jeg savner Daniel!

Daniel ud

H: Geo!

Henrik ud

Radiostemme 3: Mange isolerer sig i ødegårde, eller på ensomt beliggende øer i håb om derved at unddrage sig smitten...

RS2: Og ofte barrikaderer de sig, parat til at beskyde eventuelle fremmede, der måtte nærme sig af frygt for at disse skal medbringe den smitte, som man allerede er påført.

Det er ofte sidste stadium.

RS2: Eller næstsidste?

RS3: Eller næstsidste, ja. For den genetiske pest har flere gange drevet isolerede grupper til at gennemføre en skal vi kalde det rituel uddrivelse af de onde ånder en ceremoni hvorigennem man udelukker, rent fysisk fortrænger, sin dobbeltgænger i håb om derved at holde sammen på sig selv at slippe for splittelsens forbandelse...?

Scene 4: "Hvor kan de være?"

Geo, Lilaja og Daniel ind

Geo: Hør på os!

Lilaja: Gør os ikke noget!

Daniel: Bare lidt varme, lidt varme!

Lilaja: Her er jo ingen!

RS2: Erfaringerne viser imidlertid at sådanne djævluddrivelser snarest har den modsatte effekt.

Geo: Hvor kan de være?

RS2: Sikkert fordi man på grund af den fysiske fortrængning i unaturlig lang tid har afstået fra at udfolde den ene af sine to former

Daniel: Er de flygtet!

Geo: Jeg syn's jeg hører stemmer!

RS2: og man har oplevet frygtelige tilbageslag i den forbindelse.....

Lilaja: Det er blot radioen,

Daniel: Det burde de slet ikke lytte til!

slukker

Lilaja: vent, lad os høre!

Geo: Lilaja, Det bli'r det slet ikke bedre af..

Daniel tænder igen...

RS2: Grupper forsøger at opretholde illusionen om at de ikke er angrebet af personlighedssplittelsen ved at gennemføre udbyggede maskespil, hvori man omhyggeligt undgår at afsløre hinanden.....

Slukker igen

Daniel: Vel sætter jeg da pris på åbenhed, men intet bliver bedre af vi hører denne slags... gamle bånd! Et gammelt radiospil velsagtens!

Geo: Jeg synes også jeg har hørt det før..

Daniel: Ja, ikke sandt?

Lilaja: Men hvor er de andre?

Daniel: Ja hvor?

Geo: Det er da lidt sært.

Lilaja: Lad os finde de andre!

Geo: Kom lad os gå!

Daniel ser pludselig sig selv i et spejl.....

Lilaja og Geo ud

D: Der' jo Verner!

Scene 5: "Her ser du mig"

Verner? Her ser du mig. Jeg kom tilbage. Jeg forstod at du forsvarede min sag.. Verner, bliv ikke vred, jeg bebrejder dig intet, tværtimod! Vi skal altid være venner fra i dag. Lov mig det! Lad os aldrig mere skilles igen Lov mig det! Verner, Min ven!

Jeg føler at der lurder en anden i mit bryst hans stemme kommer hele tiden nærmer'.

Jeg hører i mit indre en sælsom, fremmed røst. Den minder mig i'øvrigt lidt om...

Henrik ind

Scene 6: "Men vi skal"

H: Daniel! Jeg snød dig! Førte dig bag lyset! Men nok om det! Jeg bebrejder dig intet! Det er vigtigt vi står sammen nu! De lægger planer bag vores ryg. De vil snyde os, løbe med det hele. Vi står tilbage med tomme hænder. Hørte du radio'n?

D: Jeg ved ingenting. Hvad taler du om, hvad er det du mener?

H: Barbara og Verner! Jeg hørte dem! Lige før! Bag vores ryg! De vil snyde os, løbe med det hele.

D: Det kan ikke passe Verner var jo her lige før!

Barbara ind

H: Nej, nej, udenfor sammen med..

Henrik ser Barbara

Ikke sandt Barbara, Du og Verner, her udenfor! Indrøm det nu bare!

B: Jeg- (*talt*) Nej det går ikke! Vi kan ikke få det til at hænge sammen!

H:men.., men,.. Men vi skal! Holde fast ikke tøve, vi må alle blive ved med at prøve!

D: Jeg kan ikke slippe tanken om jeg er Daniel

H: Det er et spørgsmål om liv eller død!

D: der nu og da spiller Verner...

B: Jeg vil ikke påstå det gi'r et meningsfuldt liv

D: Eller Verner, der ind imellem udgi'r sig for Daniel?

B: Det øger blot forvirringen, det er alt.

H: Vi må alle blive ved med at prøve, det hele kan forklares ganske enkelt. Båndet er det rene svindel, skabt for at få os til at gi' op!

B: *(talt)* Stop Henrik,

D: *(talt)* hun har ret, gi' op

H: Det gør vi ikke!

D: Vi har jo prøvet alt

B: det er for sent

(telefonen ringer)

H: Ha, haa, jeg sagd' det jo! Telefonen! Vi er ikke de eneste, ikke de sidste, der er nogen udenfor der vil høre,.. vil i kontakt! Ja, hallo, Ja, ja, Det er mig! Det siger du ikke,

(telefonen ringer igen)

Daniel,, ta'r du lig' den anden?

D: Der er ingen anden!

B: Der er ingen telefon overhovedet. Det er jo bare klokkespillet nede i orkesteret. Hør selv: Og så lidt accenter i de andre instrumenter. *(mod orkester)* Prøv engang...

H: Jamen, jeg talte jo med nogen det hørte I da selv... Og du Barbara, Lilaja ringede...

B: Henrik, tag dig sammen!! Det' en opera! Du har hørt fløjte og trombone. *(til orkesteret)* Vis ham det lige... *(til trombonisten)* Jatak...

H: Instrumenter???

B: Det er jo alt sammen blot en del af illusionen. Og det lykkedes et langt stykke ad vejen. Ind imellem glemte jeg faktisk helt, at vi.. at der ikke er nogen der..., at det hele....

D: Sig det bare: Ragnarok! Udenfor! De sidste krampetrækninger, der er kun os tre her til at videreføre...

H: Nej vent nu lidt, der er stadig.. *(mod orkesteret)* Musik, tak!

I glemmer radio'n, Alt kan man høre på radio'n

(tænder)

3.radostemme: ..en rituel uddrivelse af de onde ånder en ceremoni hvorigennem man...

H: Nej ikke det...

D: Vi kan høre de optagelser vi foretog fra dengang radioen stadig sendte sådan noget. Vi kan høre dem for tiende gang, men vi kan ikke bilde os ind, at de bliver udsendt mere, at der er nogen til at lytte til dem...

Henrik leder efter et andet program

H: Jo her..

1. radiostemme: Andre er direkte blevet forvandlede til maskinstormere, rabiate modstandere af.....

B: Lad os nu slippe Henrik, der er ikke mere.

slukker

D: Vi er alene...

H: Kalder i det at slutte med oprejst pande? Vi bestemte...

B: At spille os til værdighed gennem operaens magiske univers. Men det går ikke længere, der er ingen af der tror på det mér'

H: Virkeligt ophøjet: Sidde med hænderne i skødet, til vi er dækket af edderkoppespind

D: Vent lidt, der var måske en idé! Edderkopper, fluer, myrer. Det findes da!

(til orkestret) Maestro?!

(synger)..... Alene mod de farlige insekter, kæmper vi en helt modig kamp.

Med løftet sværd vi tappert mod dem fægter. Knuser dem med vores støvletramp.

Der er kun os nu, Bare os! Ingen kan...

Henrik stopper orkester og afbryder

H: Så foretrækker jeg alligevel spindelvævene...

Et første lille limbo – operaen går død... måske udvekslinger a la: "Vi kunne jo også...Nåh, nej" "Måske kunne man ...." "Hvad hvis nu...." og hver gang slås det ned, eller hen. Alt afhængigt af længden på dette limbo!

Dirigenten: Nej, nu må I tage jer sammen! Vi skal videre! I må tro på det! Hør nu her
(sætter orkesteret i gang)

H: Stop det!

D: Nu orker jeg altså ikke mere.... Jeg henter Verner!

(Daniel ud)

H: Det ér slut. – slut prut!

B: Hvorfor ikke bare acceptere det? Hvorfor kæmpe imod? Blive ved med....(opgivende gestus)
(Totallimbo – ingen siger noget mere, ingen gør noget af betydning.....)

På et tidspunkt forsøger dirigenten at fange Henriks opmærksomhed, siger evt.: Henrik?..... sætter musik an...

Henrik tændes.....

Scene7: "Du bærer skylden"(I)

H: *(sunget)* Du Barbara, du bærer skylden alene!

Dirigent: Ja, netop, sådan!

B: *(talt)*Åårrh hold da op...

H: Du Barbara! Du kun du skabte dette

B: Må jeg være fri...

H: Du bedrog Geo bagtalte Lilaja! Fik hende smidt ud!

B: Jamen så ti da, ti da stille, stop det!

H:Ene og alene flakker hun omkring i regn og storm her i natten! Hun som er ti gange, nej, hundrede gange mere værd end du!

B: Har man nogensinde hørt en større hykler!

H: Ja, duk dig, slå igen! Sådan er jo din måde! Ingenting vil du indrømme! Men nu er det slut, du får ikke lov at blie' ved, din plan vil ikke lykkes, for Geo er kommet tilbage, jeg går til Geo!

B: Så du vil bagtale mig, gå bag min ryg. Lyve for Geo!

H: Det behøver jeg ikke! Dine handlinger taler for sig selv! For en gangs skyld kan jeg nøjes med sandheden!

B: Det gør du ikke, jeg kender dig!

H: Du ord. kendte mig! Men du kender mig ikke! Jeg har forandret mig! Før stammede jeg, frygtede de store ord, krøb for ikke at støde mig, men Geo har vist mig vejen! Jeg har fået styrke til at sige sandheden.

B: Henrik, jeg be´r dig..

H: Du be'r forgæves! Ligesom jeg havde bedt forgæves om nåde fra dig! Ja, jeg ved det! Du og Verner ville udstøde mig! Jeg hørte jer. Sådan var jeres plan!

B: Ja så! Din oprigtighed skyldtes frygt! Kun frygt!

H: Gå! Barbara, forsvind! Spar Geo den sorg at måtte straffe dig! Tag dine ugeringer! Og gå Bort!

BARBARA UD (med "bøjjet hoved" ifølge Madsen)

H: Jeg gjorde det! Sørme om jeg gjorde det Jeg vendte om, talte retfærdighedens sag! Det kan man ikke nægte...

(Geos stemme..) Men du gjord' det for din egen skyld! Ikke for Lilaja!

(Henrik) Måske, og måske ikke...

(Geo) Og jeg? Hvad med mig? Henvist til disse ynkværdige, usammenhængende fantasier!

(Henrik) Jeg er rede! Alt vil jeg tilstå! Jeg er et nyt og bedre menneske..

Scene 7: "Du bærer skylden" (II)

LILAJA (udenfor): Nej (men Henrik kan høre hende) ikke det!

LILAJA IND (i stue)

H: Lilaja, hvad er der sket?

L: Det er forfærdeligt! Forfærdeligt! Hvordan kunne jeg ha' forudset det ske? Hvordan vide Barbara kunne gøre det? Fuld af bebrejdelser mod sig selv! Nok til at slå sig selv ihjel!

H: Mener du Barbara? Hvad gjorde hun?

L: Hun rettede bebrejdelser mod sit liv, mente hun var bare tantet, stram, og stiv!

Frygtede livet som en pest, mente jeg leved' hver dag som en fest!

Hun sagde, "Lilaja, var jeg bare som dig!"

Hun sagde, "Du er ti, nej, hundrede gange mere værd end mig!"

H:*stille, fortvivlet*: Barbara! Barbara.. Havde jeg bare vidst...

L: Knap var jeg gået før jeg hørte hendes skrig! Hun sprang fra skrænten!

H: Barbara..

L: Jeg så hende svæve i luften, ramme vandet, forsvinde, så var det forbi...

H *for sig selv*...: Jeg troede ikke, hun lyttede til mig... Så havde jeg aldrig sagt.. sådan...

L: Lyttede? Til dig? Hvad har du da sagt?

H: Ingenting, intet særligt. En advarsel,

L: En advarsel?

H: Jeg var nødt til det, hun var farlig, hun tro'de hun sku' bestemme alt! Jeg sagd'e bare som det er! Du er ti, nej, hundrede gange mere værd!

L: Og med de ord, drev du Barbara i døden.

H: Jeg vidste det ikke, aldrig har hun lyttet til mig!

L: Hensynsløs som altid

H: Ja, Barbara kunne være..

L: Ikke Barbara! Dig Henrik, du alene bærer skylden!

H: Bærer skylden? For hvad?

L: Var det ikke for dig var min søster stadig hos mig! Var det ikke for dig var Geo ikke gal!

H: Du ta'r fejl, tager frygteligt fejl, ser du jeg

L: Var det ikke for dig er jo, Henrik, havde jeg stadig dem begge! Hele min slægt har du taget, din usling!

H: Kære Lilaja, hør på mig! Du ta'r fuldstændig fejl Lilaja!

L: Forræder

H: Du misforstår alt!

L: Alt har du taget fra mig!

(Lilaja finder/anskaffer sig den kniv/det mordvåben Henrik dræbte Geo med)

H: Det var et u held, jeg så ham slet ikke, hvad sku' jeg gøre jeg måtte jo ta' over, uden Geo var der jo intet der ku' la' sig gøre, vi...

L: Tilbage er kun min hævn, la' sig gøre du skal dø!

(Lilaja dræber (stikker kniv i) Henrik (der dog ikke dør lige med det samme.....)!

H: jamen.. . Geo er jo lige her.. Jeg finder ham..... .

Henrik søger ud, men når kun til stuens fjerneste hjørne hvor han udkæmper sin dødskamp. Skifter evt. til Geo undervejs....

Scene 9: "Jeg så dig!"

L (*Vågner af blodrusen*): Henrik? Men du fortjente det! Alt har du taget fra mig....

VERNER IND (*opdager tilsyneladende ikke den døende Henrik*)

V: Arven har du da stadig! Eller.. Har lige fået den...

L: Verner? Hvad mener du?

V: Hele arven gik jo til Barbara! Imidlertid er hun nu belejligt nok forsvundet!

L: Hvor vover du! Hun tog sit eget liv det er den største tragedie i mit liv, og så kommer du og antyder...

V: Slap af, Lilaja, jeg så dig! Jeg nåede frem lidt for sent, du havde stadig hendes tøj i hånden, jeg så dig kaste det samme vej som din søster! Det svævede i luften, og så var det væk...

L: Nej, Verner, ikke sådan. Hendes tøj ja, det smed jeg ud, men jeg kunne umuligt myrde Barbara!

V: Nej, hun forsvandt vel udi den bare luft?

bliver truende overfor Lilaja, kvæler hende til sidst....

L: Nej, du forstår det ikke..

V: Jeg forstår hun er væk! Barbara, kvinden jeg elskede, kvinden i mit liv!

L: Slip mig, fjern dine hænder, det er jo mig!

V: Du indrømmer du dræbte din søster, du dræbte min kærlighed

L: Lad mig gå, slip mig! Slip, så slip mig dog!

V: Du skal dø!

L: Nej Verner, jeg er jo Barbara!

V: Du er dræbte min Barbabara!

L: Så hjælp mig dog!

V: Du skal dø! Så dø da!

myrder Lilaja..... under kampen er Lilajas paryk (eller andet særkende) forskubbet således, at Barbara nu kommer til syne..... Verner synes at miste forstanden

V: Barbara! Lilaja? Lilaja, Barbara, Barbara! Hvad har jeg gjort? Den kvinde jeg elskede.. Død... (*har selv fået træk af Daniel i kampens hede..... Ser pludselig sig selv i spejlet!*)

Scene 10: "Jeg elskede hende inderligt!"

V: Daniel, er det dig?

Daniel: Verner, du myrdede...

Verner: Nej, nej, ikke jeg, det var Lilaja, jeg så det jo ved skrænten...

D: Usle hykler du dræbte hende selv..

V: Hvordan sku' jeg ku' gøre det jeg elskede hende inderligt!

D: Jeg elskede Lilaja, du tog hende fra mig! For dette skal du dø!

V: Dø selv!

tumult, Verner og Daniel slår sig ihjel! Henrik/Geo der stadig ikke er helt død har manøvreret sig frem fra baggrunden til et sidste ord:

Henrik/Geo: Nej..... Vent lidt..... Vi kan stadig.....

Tæppe!